

"Д.С." ООД, със седалище град С. е депозирал писмен отговор със становище за неоснователност на касационната жалба.

Останалите ответници – В.И.В. от град П., "М.Б." ЕАД - град С. и "С.Г.Г." ООД град София не са взели становище по жалбите.

Представителят на Върховната административна прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната и частната жалба.

Като взе предвид изложеното в касационната и частната жалби и данните по делото, настоящият състав на Върховния административен съд, констатира следното:

Касационната и частната жалби са подадена в сроковете по чл. 211, ал. 1 и по чл. 230 от АПК и от страна, за която съдебният акт е неблагоприятен, поради което са допустими.

Разгледана по същество, касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА.

С оспореното решение е отменено решение №Ж-129/2012 от 07.01.2013 година на КЗЛД, в частта, в която на "К.Б. М." ЕАД е наложена имуществена санкция в размер на 2700 лева и в частта, в която на "Д.С." ООД е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева, за установени от Комисията за защита на личните данни нарушения при обработване на личните данни на В.И.В.

Първоинстанционният съд е приел за установени следните факти по делото:

КЗЛД е била сезирана със жалба от В.И.В., срещу "К.Б.М." ЕАД, с оплаквания, че дружеството е извършило злоупотреба с личните й данни, получени от него при сключване на договор за мобилен апарат и за ползване на мобилни услуги. В хода на административното производство комисията е установила, че В. е била страна по три договора за мобилни услуги с дружеството и поради неплащане в срок на задълженията си "К.Б.М." ЕАД е възложил на "М.Б." ЕАД събирането на задълженията на свои абонати, между които и В.В., с договор от 01.09.2010 година. "М.Б." ЕАД е цедирало вземанията си на "С.Г. Г." ООД по силата на сключен договор, като последното по силата на договор от 14.01.2010 година е възложило на "Д.С." ООД да подготвя и изпраща информация към лица, към които първото дружество има вземания, при изпълнението на които задължения изпълнителят обработва личните данни на клиентите. "К.Б.М." ЕАД е изпратил уведомление от 10.04.2012 година на 10 физически лица, между които и В.И.В., в което са отразени лични данни на всички тези лица /трите имена и ЕДИНЕН ГР. НОМЕР/, с което е уведомил същите за сключения договор за цесия с "С.Г.Г." ООД и за обстоятелството, че посоченото търговско дружество ще встъпи в правата му

по техните неизплатени задължения. Същото уведомление е изпратено и от страна на "Д.С." ООД за събиране на вземанията от тези лица.

При така обсъдените доказателства АССГ правилно съдът приема, че оспореното решение на Комисията за защита на личните данни е издадено от компетентния съгласно чл. 38 от ЗЗЛД, при спазване на изискванията за форма и на административнопроизводствените правила.

Неправилни са обаче изводите му за липса на допуснато нарушение на материалноправните норми и за недоказаност на установените от КЗЛД нарушения на разпоредбите на ЗЗЛД.

Необосновани са изводите на АССГ, че административният акт не съответства на материалноправните изисквания на закона. Личните данни на В. са предоставени на трети лица в нарушение на разпоредбата на чл. 23 от ЗЗЛД, ал. 1 на който задължава администраторът на лични данни да предприема необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване. Правилни са изводите на административния орган в тази връзка, че в представеното удостоверение /или уведомление/ обемът на личните данни на посочените в него 10 лица е такъв, че те могат да бъдат индивидуализирани. Поради това изводът на АССГ, че не са събрани доказателства относно начинът, по който В. се е снабдила с удостоверението, както и че в него не е посочено на кого се издава, е основание съдът да приеме, че то не може да служи като доказателство за извършеното нарушение - незаконно обработване на лични данни на лицето. Ирилевантно за спора е обстоятелството, по какъв начин страната се е снабдила с представеният от нея документ, изходящ от противната страна. В тежест на издателя на документа "К.Б.М." ЕАД, в случай че оспорва същия, да докаже неговата неистинност /арг. от разпоредбата на чл.193, ал. 3 от ГПК/. Документът не е оспорен по надлежния ред, поради което същият представлява годно доказателствено средство, което правилно е ценено като такова от административния орган.

Следва да се отчете и разпоредбата на чл. 2, ал. 2, т. 2 от ЗЗЛД, които предвиждат обработването на личните данни да не се извършва за цели различни от тези, за които първоначално са събрани данните. Личните данни се събират единствено за постигане целите на договора и неговото изпълнение, което не е изпълнено от страна на страната по договора, и съобразно даденото съгласието на физическото лице за предоставяне на данните. Личните данни следва да се обработват единствено за постигане целите на договора и неговото изпълнение, поради което предоставянето им на трети лица е в противоречие с задълженията на администратора.

Предвид на изложеното, като е отменил решението на КЗЛД в оспорената му част, АССГ е постановил неправилно решение, което следва да бъде отменено и вместо него касационната инстанция да постанови друго по съществуващото на спора, с което да отхвърли жалбите на "К.Б.М." ЕАД и "Д.С." ООД, в частта, с която са им наложени имуществени санкции.

Размерът на санкциите също е определен правилно от Комисията, като са съобразени тежестта на нарушението и при отчитане на всички установени обстоятелства. Същите съответстват на тежестта на нарушението и обстоятелството, че личните данни на Витева са предоставени на определен кръг от лица /макар и повече от едно/. Настоящият състав счита, че размерът на наложените имуществени санкции е определен около средния му размер, предвиден в закона (чл. 42, ал. 9 от ЗЗЛД - за други нарушения по този закон виновните лица се наказват с глоба или с имуществена санкция от 500 до 5000 лв./ . По този начин ще се постигне и целта на наказанието, което следва да има възпитателна, възпираща и предупредителна функция, а не създаване на икономически затруднения на лицето, извършило нарушение.

Предвид изхода на спора по същество, частната жалба също се явява основателна.

Определение №6462/17.10.2013 година, постановено по адм.дело №1203/2013 година на АССГ, с което КЗЛД е осъдена да заплати разноски по делото пред първата инстанция в размер на 350 лева на "Д.С." ООД, следва да бъде отменено.

Съобразно изхода на делото пред касационната инстанция и направеното искане от процесуалния представител на касатора, на същият следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на по 600 лева / по 300 лева за всяка съдебна инстанция /на основание чл.7, ал.1, т.4 от Наредба №1/2004 година за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Разноските следва да бъдат заплатени солидарно от двамата ответници - "К.Б.М." ЕАД и "Д.С." ООД.

Воден от горното и на основание чл. 222, ал.1 АПК, Върховният административен съд, пето отделение,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 5647/23.08.2013 г., постановено по адм. дело № 1203/2013 г. на Административен съд София - град, с което е отменено решение № Ж-129/2012 от 07.01.2013 година на Комисията за защита на личните данни и определение № 6462/17.10.2013 година, постановено по адм.дело № 1203/2013 година на АССГ, касаещо присъждане на разноски по делото и вместо тях ПОСТАНОВЯВА:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на "К.Б.М." ЕАД срещу решение № Ж-129/2012 от 07.01.2013 година на Комисията за защита на личните данни, в частта, с която му е наложена имуществена санкция в размер на 2700 лева и жалбата на "Д.С." ООД срещу същото решение, в частта, в която му е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева, за установени от Комисията за защита на личните данни нарушения при обработване на личните данни на В.И.В.

ОСЪЖДА "К.Б.М." ЕАД и "Д.С." ООД да заплатят солидарно на Комисия за защита на личните данни, гр. София, сумата от 600.00 (шестотин) лева разноски по делото, представляваща възнаграждение за юрисконсулт пред двете инстанции.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

**Вярно с оригинала,
секретар:**

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ Марина Михайлова
ЧЛЕНОВЕ: /п/ Илияна Дойчева
/п/ Мариета Милева